

Mirza Dedić

Bosnom plivaju sjene

(GOLUB U PADU ILI NAGORJELE DUŠE)

1.

Bakrom mi prelijevaš jutro i okivaš san
Redova više nema jer ne dolazi vlak
Čuvam kartu za tebe i meljem zvijezde u prah
Krenut će valjda jednom neki vagon za nas
Ovdje je malo tužno, ovdje se umire sad.

2.

Ne znam hoće li podne izdržati na vrelu
pijesku
Evo me na stijeni srama
Umiven i dotjeran kao mlada
Molitvu razastirem preko morskog žala

3.

I ova svirepo uzburkana tišina
Lijepa u podatnosti i pohoti
Iznikla uz pojas od magluštine
Jalova kao krava koju vode na klanje
A ljepša nego tvoja košulja
Šivena u sobama ženskih internata

4.

Sve je u znaku horoskopa
Rakove ne preporučujem djevicama
Eskadroni smrti paradiraju ulicama prkosa
Bez namjere da prikrije tragove
Raskomadaše i ovo malo mesa
Eterom kruže ptice, na zemlji leš do leša
Nisi mi vjerovala
Ipak
Cinično ti nude salvetu i escajg
Ako, neko mladu sprema, u kosi vidim i krv i
behar.

5.

Živjela je ovdje ta ptica srebrenih krila
Enver, moj brat po materi mnogo je volio ptice
Po svu noć su padale kiše
A njega još uvijek nema, ne čuje se više.

6.

Konvoji, koridori, mrtvi, ranjeni i drugi

Ostalo je još nešto

Njihovo oralno općenje s nakazama, potezi
perverzni i skupi

I ovaj krstaški pohod na tuđi paradajz

Ciničan je potez razoputrenih udovica pri zalasku
sunca.

7.

Gledam kako kiša lije bakarnozagasitom bojom,
Recimo da je to treperenje drvenih perli iza tvojih
vrata,

Uvlačiš mi se pod pazuhu kao pokisla ptica

Donoseći miris jorgovana i mrvu tuđeg straha,

Ekser pribadam da okačim sliku bojuju
nijansama rata.

8.

Heterogeno raspeće gospodina u plavom

Reklo bi se da je gore navedena činjenica bez veze

Ali ipak ako postavimo kroz ove stihove i neke
teze

Sami ćemo doći do saznanja

Na što su nas navodile pjesme

Ipak i nije baš sve tako bez veze

Crkavaju li ovdje ljudi zato što su žege

Ako je tako – čemu onda pjesme.

9.

Tjerali su te da u vreloom ulju pereš noge

Rukama si vagao svoje sopstveno meso

Nisi imao sestre – zato su ti silovali mamu

Ostavljajući tragove na panju

Vidio sam tada goluba u padu

Ostala je poruka u krvi i prahu.

10.

Crvenili li se nebo od plamena pijeska ili krvi

A ko će to znati – arnjevi su truhli

Zaklani su mnogi, brat među prvim

I vidim u prolazu sve mi dragi ljudi

Ne mogu da poznaju nagorjelog u duši.

11.

Ova je curica imala nešto malo godina

Ludo je voljela svoje lutke

Ova je curica silovana

Visak je lomio polje

Ova je curica mrtva – za nju se noćas mole.

12.

Bajrak od mesa što krvari u moru pliša južnijeg masiva
 Ostavljam u sobi iza tvog klavira
 Samo da to ne bude kao udar sa neke druge zvijezde
 Ako nas prepoznaju -
 Nismo valjda u tolikim govovima
 Selam materi da ne smijemo odaslati
 Koliko danas na pijaci srama iznosi kilogram našeg mesa
 Ima nas - nije da nas nema -
 Šta da ti više pišem
 Ako je ovo vrijeme elektronike
 Majku mu
 Ako je ovo vrijeme povlaštenih određene boje i rase
 Crkavaju li moji od gladi zato što opet kasne.

13.

Danas sam rasporio svoj stari kaput
 Roveći po njemu tražio sam te na dnu džepa
 Vjerujem još uvijek kako me nisi ostavila
 A to što te nema
 Relativno je, kao matematika, kao neka kateta.

14.

Gotovo da zaboravim kako je izgledala ta ptica
 Raznoseći novine sretih raskomadana prijatelja
 Ananas u izlogu davno prošla slika
 Djevojka u prolazu za nekoga pita
 A osmijeh joj tužan i mekši od pliša
 Čuvat ću tu sliku negdje na dnu duše
 A to što trešnje zriju, nema veze
 Crvenog je ovdje i previše, družo.

15.

Bogu se pomoli, brate
 Ostali smo sami na kiši
 Sijena već gore, neko ih pali
 A valja nam dalje, nema stati
 Na prašnjavoj cesti leže neki naši
 Snježi već malo iz kiše
 Kidiše zima
 I studen
 Bjelasalo se jutro preko teške rane
 Rovili smo krompir i brojali dane
 Oni su iznemogle bacali u jame

Duboko u sebi mislio sam na te.

16.

Grozdove tuge ovalima služe
 Ostaje mi jedino još da obojim pticu
 Rasturit ću ovo malo dobrote na bulevaru strasti
 Ako, nema veze, molitva će ukrasiti jutro
 Želim ipak da znaš kako ću umrijeti noćas
 Dunje mi već pomalo mirišu na tebe
 Eto ti portreta koji oni žele.

17.

Siguran u svoju smrt
 A s kartom koja uvijek važi
 Riješio sam da se tebi javim
 Ako si za kahvu - navrati
 Jebiga
 Eukaliptus je uginuo, ali ne mari
 Više je ovdje mrtvih nego u kosi vlasi
 Ovdje je tako, svi umiru mladi.

18.

Zadah smrti davi
 Avlijom lutaju sjene
 Vara miris duhana
 I snove nose do tebe
 Dobro je
 Ovdje se ljudi žene
 Vidim
 Iz kuća izlaze nene
 Čilime steru za tebe
 I kahva se bome melje.

19.

Dobro je imati tebe
 Ovo je teško vrijeme
 Bosnom plivaju sjene
 Okupaj noćas dijete
 Jaukom, ako krene - idi ne čekaj mene.

20.

Ostalo je nešto malo u piću kad su ih poveli
 Džins zamijeniše nekim prostim haljinama
 Asfaltom mile gusjenice
 Koracima su mjerile ostatak života.

21.

Po svu noć su lile dosadne jesenje kiše
 Rezbario sam vrata prošlosti

Ostaklit ću tvoj jebeni portret
 Zašto mi ne priznaš kako nemaš kuda
 Ostani na ovoj pozornici bluda
 Republika noćas hoće tvoja muda.

22.

Poravnajmo linije u prostoru
 Računica jeste jasna
 Imat ćemo zbir kateta nad hipotenuzom
 Jednačina ovdje ima alternativu
 Elem, u poklanim i silovanim leži tajna
 Da ti kažem kako je sve relativno – reći ćeš da
 ljudim
 Ovdje nas dijele na žive i mrtve
 Računica je prosta – ostaju samo kurve.

23.

Gomila kliče u slavu tvoje ljepote
 Askeri ne mare, spavaju na perju
 Centar moći se preselio u tvoju maternicu
 Koliko će ljudi izginuti tragajući za tobom
 Ostavljaj ih u nadi duboko skrivena u nama.

24.

Bez namjere da te povrijedim
 Uvlačim se u tvoju postelju
 Gotovo da sanjam vrijeme, prostor i ljude
 Otkaćen u sopstvenim mislima
 Jurišam na tvoj san
 Nosim te preko ruke kao lijepi svileni plašt
 Ostaje za nama plamen, krv i glad.

25.

Centralna predstava je odgođena
 Elegija me zatiče u tvom krilu
 Rudari su pozdravljali bez osmijeha na licu
 Sanjao sam prohu
 Klasje mi se prividalo blizu
 A tek kad sam vidio odsječenu sisu...

26.

Haljinom boje lista umorne breze umotavam
 jutra
 Avlijom lutaju sjene
 Našli su juče dijete – pamučnu krpu guta.
 Pokušaj čovječe analizirati ove slike
 Izračunaj koliko nas je nestalo juče
 Jebene li matematike
 Ekonomija nije stanje uneravnotežene duše

Sisa zakovana na vrata djelo je nečije ruke,
 A tek kad sam vidio prepečene ljude –
 Kako je to tužno kad bogovi čute.

27.

Dokono ležim pogleda uprtog u nebo
 Udovice se univaju na potoku nadošlom od krvi
 Bosa me djeca prizivaju na večeru
 Ona je ovdje negdje u gomili pepela
 Štakori su učinili svoje
 Napuštam pozornicu odlazeći u prazno gledalište
 I sjedam na naše staro mjesto
 Cigani me tječe – odlaze na nebo
 A mene ne zovu – nisam im ni trebo.

28.

Brata su tjeroali da ljubi njihovo usrano dupe
 Apsolutna perverzija pomračenog uma
 Neću ni pokušavati da vas ubijedim u istinitost
 ovdje upisanog
 Opširno razlaganje činjenica ne dolazi u obzir
 Više jednostavno za tako nešto vremena nema
 Išli smo noseći nemoćne nad jame
 Čumura su tražili da im tijela pale
 Išli smo, a znali šta nas čeka dalje.

29.

Lavori puni krvi
 Umišljam kako to nisu uradili ljudi
 Kako drugačije objasniti
 Amputiranje ruke u predjelu šake
 Vadenje kuršuma djetetu iz jetre
 Amputiranje pete, šta da ti pričam
 Čureći – krvare i česme.

30.

Vazali su prešli liniju smrti
 Imaju još korak pride
 Tko da zaustavi rijeku
 Evo je, ona ide – od krvi prokletu lijepa
 Zalazak sunca nad njom nikakve moći nema.

31.

Bijelog kruha
 I malo mlijeka u prahu
 Lagano nosim i spuštam na vagu
 Erupcijom bola oslobađam lavu
 Čumur je zapalio moju bivšu zgradu
 Arnjevi su spremni za krvavu svadbu.

32.

Čuvam sva tvoja pisma
Evo ih pod jastukom
Lijepo je spavati na njima. Nego da te pitam
Imaš li još uvijek volje – jer zna da znaš
Čilime bosanske da tkaš.

33.

Maslinovog ulja možda ćeš ovdje naći
Ovamo je nekada bilo svega
Dobrih ljudi, viskija, leda
Riba valjanih u brašnu
I djevojaka
Čovječe, kakvih je ovdje bilo žena,
A danas nešto gledam – mnogo čega više od toga
nema.

34.

Purpurna kiša preko nas je lila
Aranžirali smo cvijeće pjevajući na japanskom,
Lijepeći tapete premorenim bojom prošlosti
Elegično smo pjevušili o majci podlosti.

35.

Veliki bijeli smetovi
Idilu kvare zbjegovi
Sjeverom caruju vjetrovi
Otvaram vrata prošlosti
Kamen, kremen i rogovi
Ostajem i tražim boravak da mi se odobri.

36.

Vaše su ceste obrubljene rešetkama
A zidove koji jedva zadržavaju grijehove
Razbiše snopovi svjetlosti prezirući mrak.
Eto zašto svijetle lobanje u poljima gdje niče
krompir
Šapatom obojene u plavetnilu noći.

37.

Gledam niz rijeku. dolazi već
Rana je dobro, mada još peče
Ako izdržim
Čekat ću te na istom mjestu
Ako preživim
Naći ćeš me na istom mjestu
I onda ćemo
Carice moja,

Akobogda niz našu cestu.

38.

Sve je ovdje bivše
Ruzmarin, kahva i kiše
Eto ni tebe nema više
Bakar i halke nižem
Raskopčan ulicom idem
Evo nam legija stiže
Na jasmnin košulje mire
I nose slatka od riže
Krijem se da me ne vide.

39.

Gospodo, ginu ljudi
Lomilo me vrijeme da vam to oćutim
Ali ne mogu
Misli su mi postale od valova teže
Obalu drskosti s njima noćas sijećem
Čovječe, ne pucaj, bacio sam mreže.

40.

Loše mi vijesti ne daju da spavam
Oponašam pticu bez namjere da je uvrijedim
Prejaka doza pilula razorila bi njeno tkivo
Apsolutna blokada moždanih ćelija
Rezonujem kako svi pomalo ludimo
Epicentar navedenog ludila je tu negdje iza naših
stopala.

41.

Spalio sam svoju zemlju dok sam pticu bojio u
bijelo
A ptica je bila snena
Noseći u sebi krhotine smijeha
Sanjali smo skupa na santama leda
Kopali smo jame bez ikakvog reda
I parče po parče lomili od svega
Molio sam pticu da mrtve ne gleda
Ostalo je jutro tamo da nas čeka
Suzama je svojim orosilo behar
Tebi je svejedno – još uvijek te nema.

42.

Tužan sam noćas dok pada snijeg
U krilu žene pahulja mre
Za ljubav tebi dao bih sve
Lagano topiš u meni led
A dah tvoj budi sve moje sne.

43.

Drugačije ovdje ljude jutrom bude
Uvehnuše snovi kao lanjske ruže
Veliki nam snovi lagano se ruše
Neka, nema veze
Ovakvo je bolje bez krvi i tuge.

44.

Žive li još uvijek one naše lutke u pozorištu
Eto opet možeš reći kako ludim
Pizda mu materina – kako podne smrdi
Čemu ovo sranje, neću više krvi
Evo, bit ću prvi koji hoće kući.

45.

Trešnje su već odavno prošle
Evo sam ostavio jednu da ovlažiš usne vrele
Šapatom te budi jesen
Ako, sanjao sam sinoć tebe
Njihala si mrtvo dijete.

46.

Razvaljeno je nebo iznad tvojih vrata
Umorilo se ljeto od kiše i vlage
Djevojčica plače – htjela bi da spava
O nečemu lijepom po svu noć da sanja.

47.

Malo je trebalo pa da ne vidim
Razvaljenu dinju nasred puta – krvavu do suza
Koliko li je ostalo još od ovih noći
Ovo je samo san, ovo mora proći
Njište li to ždrijepci pred parenje ili je to molitva
za odbjegle duše
Imate li nešto recitovat, druže
Ćilimi su tvoji s one strane duge
Gluhariš li, prijatelju bivši
Razoputren u kampu bez nade –
Ako, nema veze
Dabogda te stigle suze tvoje majke.

48.

Kasapin iz moje ulice odlazi na vikend
Oporuka važi
Za njegovu sestru vele da je luda
A ona za to ne mari
Redovno se tuca na pijesku, u vodi, na plaži
A majka kao majka

Curicu svoju traži.

49.

Plava ptica na njedra ti legla
Ovo malo jutra ja nikome ne dam
Čekam,
I opet čekam
Tebe u bronzi, u nečemu te čekam, ne znam –
Evo me plava prijateljice – mada sam samo sjena
Lješnik ti nosim i trpam u njedra.

50.

Boli me priča o tebi
Jeste, bio sam tu negdje iza svega iza tebe
Evo me gdje sam ti noćas svjedok
Lješnika nema više
I slatko su raznijeli, ostalo je nešto malo riže
Nakaze su slavile dok su lile kiše,
A ti si ih služila bademom od svile.

51.

Štakori uvijek dolaze nenajavljeni
Izmetom svojim obilježe vrijeme i prostor
Rasture neke sitnice od porculana
Okuju jutro svilenim praporcima protkanim od
tuge
Krvavo zapjevaše
I odoše
Boljelo je
Rukama sam vagao grozdove od djevojačkih
crjjeva
I onako plave, ljeppljive i drage
Jahačima bijede nudio na rate
Esme, Jasminke, Ramze i još neke sa spiska bez
nade
Gledale su nijemo u grozdove plave.

52.

Modra rijeka je tekla
I recitovala neku blentavu pjesmu o nama
Rospije su nudile svoje usluge za šaku brašna
I jutro je odahnulo trljajući članke pomodrjele od
okova
Čovječe, zamisli sa živiš, a oko tebe gusjenice,
pepeo i mrak.
I još uz to gomila usranog gvožđa u trbuhu da ti
spava
Nećš mi vjerovati - dok sam ti ovo pisao, ona je
recitovala

A moji pijani drugari onako goli i dragi imenom
su je zvali.

53.

Lakše mi je dok te gledam tako uramljenu mada
mi je malo vruće
Izmorena u pritvoru sopstvene svijesti tvoja
sestra psuje
Vrijeme nas pomalo truje
Neke su gorjele kuće, neka, nema veze
Ostat će nešto, ostat će nam ovo malo duše.

54.

Čujem te kako se mriještiš u bijelom satenu
Ako, to je samo bizarno buđenje moje prljave
mašte
Jebiga, šta ćeš mi u podsvijesti
Ne vjerujem ti ja puno računima bez ovjere
I odjebi od mene u skokovima
Čekaj me ako hoćeš, možda ću doći ako preživim
ovo sranje
Eto toliko od mene i primi to na znanje.

